

- Lezing: Exodus 2:1-10 – Engels (English Standard Version 2016) én in het Nederlands (NBV21)

2¹Now a man from the house of Levi went and took as his wife a Levite woman. ²The woman conceived and bore a son, and when she saw that he was a fine child, she hid him three months. ³When she could hide him no longer, she took for him a basket made of bulrushes and daubed it with bitumen and pitch. She put the child in it and placed it among the reeds by the river bank. ⁴And his sister stood at a distance to know what would be done to him. ⁵Now the daughter of Pharaoh came down to bathe at the river, while her young women walked beside the river. She saw the basket among the reeds and sent her servant woman, and she took it. ⁶When she opened it, she saw the child, and behold, the baby was crying. She took pity on him and said, "This is one of the Hebrews' children." ⁷Then his sister said to Pharaoh's daughter, "Shall I go and call you a nurse from the Hebrew women to nurse the child for you?" ⁸And Pharaoh's daughter said to her, "Go." So the girl went and called the child's mother. ⁹And Pharaoh's daughter said to her, "Take this child away and nurse him for me, and I will give you your wages." So the woman took the child and nursed him. ¹⁰When the child grew older, she brought him to Pharaoh's daughter, and he became her son. She named him Moses, "Because," she said, "I drew him out of the water."

2¹Een man uit de stam Levi trouwde met een vrouw uit diezelfde stam. ²Zij werd zwanger en bracht een zoon ter wereld. Ze zag hoe mooi het kind was en hield het verborgen, drie maanden lang. ³Toen ze geen kans zag haar zoon nog langer verborgen te houden, nam ze een mand van papyrus, bestreek die met pek en teer, legde het kind erin en zette de mand tussen het riet langs de oever van de Nijl. ⁴De zus van het kind ging een eind verderop staan, om te zien wat er met hem zou gebeuren. ⁵Even later kwam de dochter van de farao naar de Nijl om te baden, terwijl haar dienaressen langs de rivier heen en weer liepen. Zij ontdekte de mand tussen het riet en liet die door een van haar slavinnen halen. ⁶Ze maakte de mand open en zag daarin het kind. Het jongetje huilde, en vol medelijden zei ze: 'Dat moet een Hebreeuws kind zijn.' ⁷Toen kwam de zus van het kind haar vragen: 'Zal ik bij de Hebreeuwse vrouwen een voedster gaan zoeken om het kind voor u te voeden?' ⁸'Ja, doe dat maar,' antwoordde de dochter van de farao, waarop het meisje de moeder van het kind ging halen. ⁹De dochter van de farao zei tegen de vrouw: 'Neem dit kind mee en voed het voor me. Ik zal u ervoor betalen.' De vrouw nam het kind mee en voedde het. ¹⁰Toen het groot genoeg was, bracht ze het naar de dochter van de farao. Deze nam het kind aan als haar eigen zoon. Ze noemde hem Mozes, 'want,' zei ze, 'ik heb hem uit het water gehaald.'

Preek

Lieve mensen,

Na The Passion op Witte donderdag is er dit jaar voor het eerst ook een 'The Passion – Hemelvaart' uitgezonden. Om het verhaal van Jezus nog duidelijker te maken. Om te laten zien dat het met zijn dood niet afgelopen was, maar dat hij opstond en nog veertig dagen lang zijn leerlingen opzocht en sprak. En toen ging hij naar de hemel.

Het is mooi dat er meer duiding komt. Want er is veel onbekendheid. Zelfs mensen die in de kerk groot geworden zijn hebben soms moeite de christelijke feesten uit elkaar te houden. En ik denk dat Pinksteren daarvan wel het minst aanspreekt. Mensen vinden het fijn dat ze op maandag extra vrij

zijn. Maar als je ze vraagt wat Pinksteren eigenlijk betekent. Dan moeten ze het antwoord schuldig blijven.

En als ik het aan jou zou vragen? Het *is* ook lastig uit te leggen. Je kunt wel iets stamelen als 'uitstorting van de Geest', maar daar kom je natuurlijk niet mee weg. Zeker op catechisatie ook niet. Want was de Geest er niet altijd al? In de eerste verzen van de Bijbel komt hij al voor!! Waarom dan met Pinksteren vieren dat de Geest komt? Wat verandert er eigenlijk? Best wel lastige vragen. En ik kom daar eigenlijk ook niet zo goed uit.

Wel zei ik altijd dat de Geest *voor* Pinksteren niet zo algemeen aanwezig was. De Heilige Geest was eigenlijk beperkt tot enkele mensen. Die een speciale taak hadden. Die werden, zoals dat genoemd werd, 'gezalft met de Geest'. Profeten, koningen, priesters. Leiders van het volk. Maar de gewone man? Had die ook de Geest van God? Ik dacht altijd van niet. Maar nu maak ik kennis met Amram en Jochebed, de ouders van Mozes. (Exodus 6:20) Normale, eenvoudige mensen. En toch zijn ze vol van de Geest!

Het woord voor 'Geest' is in de Bijbel hetzelfde woord als het woord 'adem' en als het woord 'wind'. En een woord dat heel erg bij de Geest hoort is dan ook: inspiratie. Dat betekent letterlijk: inblazing. 'Spirare' is Latijn. Betekent 'ademen'. Ook wel: blazen. Geïnspireerd leven is dat je je motivatie, je gevoel, je ideeën, dat je die van elders haalt. Dat je aangevuurd wordt door iets hogers. Dat jou een bepaalde richting geeft. Drijfveren. Daar gaat het om bij inspiratie.

Nou, en dat hebben de ouders van Mozes heel erg. Ik zie twee mensen die ongelooflijk in de knel zitten. De leider van Egypte, waar het volk van Israël toen verbleef, de Farao, die had bevolen dat alle jongetjes van het Joodse volk in de Nijl gegooid moesten worden. Pure genocide. Waarschijnlijk waren ze voordat ze verdronken al prooi voor de krokodillen. Een hele wrede maatregel. En toen kregen deze twee Joodse mensen, die kregen een zoontje. Wat doe je dan?

Eerst hielden ze het kind verborgen. Maar ja, een kleine baby verborgen houden. Dat is al lastig. Laat staan als het wat ouder wordt. En nog meer luidkeels gaat protesteren als het de borst mist. Of darmkrampjes heeft. Dus na drie maanden probeerden ze de mazen van de wet te vinden. Ze legden hem wel in de Nijl, maar jonasten hem niet in het water. Nee, ze maakten een mandje en zo bleef hij tussen het riet drijven. Zijn oudere zus Mirjam hield een oogje in het zeil.

De dochter van Farao komt langs, vindt het jochie en krijgt medelijden. Adopteert hem en geeft hem de naam Mozes. Gered door water heen, betekent dat. Hij wordt, door slimigheid van Mirjam, of beter: door inspiratie van Mirjam (!) de eerste jaren door zijn biologische ouders opgevoed. En dat heeft enorme invloed. Want Mozes weet zich kind van God en dat stempelt zijn leven. Daarna krijgt hij zijn opvoeding en opleiding aan het hof, maar die eerste jaren is hij nooit vergeten. Uiteindelijk maakt die combinatie hem tot de leider die hij zal zijn.

Hij leidt uiteindelijk Gods volk uit de slavernij van Egypte. Wellicht weet je dat ook doordat je de animatiefilm 'the Prince of Egypt' gezien hebt, of de speelfilm 'Exodus: Gods and kings'. In ieder geval zie je later de opvoeding van zijn ouders nog steeds terug. En hij doet zijn naam eer aan. Mozes betekent: door water heen gered. Als hij door de Rode zee trekt met zijn mensen. Dan is dat vervulling van de belofte die in zijn naam zit. En het is een soort voorafbeelding van de doop. Die ook aanduidt dat je door water heen gered wordt. (1 Kor. 10:1-2) En zo komt Mozes tot zijn bestemming.

En dat allemaal, omdat zijn ouders geïnspireerd wilden leven. En ik zie daarin twee dingen, die ook ons vandaag kunnen helpen om vol inspiratie onze kinderen op te voeden. Om ook vol inspiratie ons hele leven te leven.

Ik zie allereerst vertrouwen. Natuurlijk heb je geen idee. Als je een kind krijgt. Hoe dat zal gaan. Zeker in deze onzekere tijden. Een tijd van oorlog in Europa. En allerlei problemen rondom huisvesting, economische zekerheid, een pandemie achter de rug, polarisatie. Een kind krijgen voelt misschien soms wel als in de tijd van de onderdrukking in Egypte. Waar stel je je zoon, je dochter aan bloot? Alsof je hem in een mandje in de rivier van het leven moet leggen. Ik zie bij Amram en Jochebed een enorm vertrouwen in God. Die belooft voor je kind te zorgen. Hoe dan ook. Als jij het niet ziet, dan ziet Hij nog wel een toekomst. Dus: geïnspireerd leven is leven vol vertrouwen.

En ik zie daarnaast liefde. Ze houden zo van hun kind, dat ze het bevel van Faraon negeren en Mozes niet voor de krokodillen gooien. God meer gehoorzaam zijn dan mensen, dat betekent concreet: altijd de liefde meer ruimte geven. Als een regel ten koste gaat van liefde voor je naaste, voor je kind. Dan gaat niet de regel voorop. Maar altijd de liefde.

Dat is geïnspireerd leven. En dan word je een geloofsheld! Deze twee eenvoudige mensen krijgen een plek in de eregalerij van Hebreëën 11:

Slide ²³By faith Moses, when he was born, was hidden for three months by his parents, because they saw that the child was beautiful, and they were not afraid of the king's edict.

²³Door hun geloof konden Mozes' ouders hem na zijn geboorte drie maanden verborgen houden. Ze zagen dat het een mooi kind was en waren niet bang voor het bevel van de koning.

Waarom motiveert de Geest jou vandaag met Pinksteren? Tot vertrouwen en liefde. Dan zul je je weg wel vinden. Omdat de Wind je de weg wijst.

Amen

Sermon

Beloved people,

Following "The Passion" on Maundy Thursday, "The Passion – Ascension" was also broadcast this year for the first time, to make the story of Jesus even clearer. To show that his death was not the end, but that he rose from the dead, and continued to visit and speak to his disciples for forty days, and then went to heaven.

It's beautiful to have more clarification. Because there is not a lot of familiarity with the account. Even people who grew up in the church sometimes have trouble telling the Christian festivals apart. And I think Pentecost might be the least appealing of them all. People enjoy getting extra time off on Monday. But if you ask them what Pentecost actually means, they can't explain it.

And if I were to ask you? It *is* difficult to explain. You can stammer something like 'outpouring of the Spirit', but of course you can't get away with just that. Certainly not in confirmation class. After all,

wasn't the Spirit always present? In the very first verses of the Bible it is already there! So why celebrate at Pentecost that the Spirit had come? What actually changed? Pretty tough questions. And I've not really come to grips with them either.

I did always think that *before* Pentecost, the Spirit was not so present. The Holy Spirit was actually limited to a few people. People who had special tasks. Who were, as it was called, "anointed with the Spirit". Prophets, kings, priests. Leaders of the people. But the common folk? Did they also have the Spirit of God? I always thought not. But now I've gotten to know Amram and Jochebed, the parents of Moses. (Exodus 6:20) Ordinary, simple people. And yet they were full of the Spirit!

The word for "Spirit" in the Bible is the same as the word "breath" and as the word "wind". And so a concept that is very much associated with the Spirit is: in-*spirat*-ion. It literally means to breathe in. 'Spirare' is Latin. It means "to breathe". Or "to blow". Inspired living is when you get your motivations, your feelings, your ideas... from elsewhere. When you are being influenced by something higher than yourself. That gives you a certain direction. Motivation. That's what inspiration is all about.

Well, Moses' parents have plenty of it. I see two people who are unbelievably in a bind. The leader of Egypt, where the Israelites lived at the time, Pharaoh, had ordered that all the baby boys of the Jewish people be thrown into the Nile. Pure genocide. Probably before they drowned they were prey for crocodiles. A very cruel edict! And these two Jewish people, they had a little son. What could they do?

At first they kept the child hidden. But yeah, keeping a little baby hidden is hard enough. Let alone when it gets a little older. Even more loudly protesting when it misses the breast. Or has colic. So after three months, they tried to find loopholes. They did put him in the Nile, but they didn't toss him in the water. No, they made a basket so that he stayed afloat among the reeds. His older sister Miriam kept an eye on him.

Pharaoh's daughter comes along, finds the little boy and takes pity on him. Adopts him and gives him the name Moses. Meaning "saved through water". He is raised by his biological parents through the cleverness of Miriam, or rather: through *inspiration* from Miriam. And that has a huge influence. Because Moses knows himself to be a child of God and that characterizes his life. After that he receives his upbringing and education at court, but he never forgets those first years. Ultimately, that combination makes him the leader he will become.

He ultimately leads God's people out of the bondage of Egypt. Perhaps you also know this because you have seen the animated movie 'The Prince of Egypt', or the feature film 'Exodus: Gods and Kings'. In any case, you can still see the upbringing of his parents later on. And he lives up to his name. Moses means: saved through water. And when he goes through the Red Sea with his people, that's fulfillment of the promise that's in his name. And it's a kind of foreshadowing of baptism. Which also indicates being saved through water. (1 Cor. 10:1-2) And so, Moses comes to his destination.

And all because his parents wanted to live inspired lives. And I see two things in that which may also today help us to raise our children full of inspiration. To also live our whole lives full of inspiration.

First of all, I see trust. Of course you have no idea, when you have a child, how that will go. Especially in these uncertain times. A time of war in Europe. And all kinds of problems around housing, economic security, a pandemic behind us, polarization. Having a child now might sometimes feel like having one in the time of oppression in Egypt. What are you exposing your son or your daughter to? Like putting him in a basket in the river of life. I see in Amram and Jochebed an enormous trust in God. Who promises to take care of your child. No matter what. Even if you don't see it, He still sees a future. So: inspired living is living with trust.

And I also see love. They love their child so much that they ignore Pharaoh's command and don't throw Moses in with the crocodiles. To obey God more than people, that means concretely: always giving love a higher place. If a rule goes against love for your neighbor, for your child... then the rule does not come first. Love does.

That's inspired living. And then you become a hero of faith! These two average people are given a place in the gallery of honor in Hebrews 11:

Slide ²³By faith Moses, when he was born, was hidden for three months by his parents, because they saw that the child was beautiful, and they were not afraid of the king's edict.

²³Door hun geloof konden Mozes' ouders hem na zijn geboorte drie maanden verborgen houden. Ze zagen dat het een mooi kind was en waren niet bang voor het bevel van de koning.

What is the Spirit motivating you toward today at Pentecost? To trust and love. Then you will find your way. Because the Wind shows you the way.

Amen